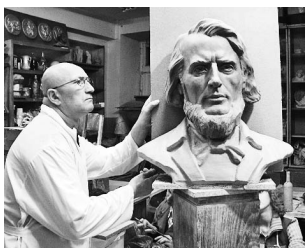

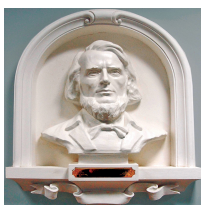
О. Л. Шевнюк

Красноголовець Олександр Сергійович

КРАСНОГОЛОВЕЦЬ Олександр Сергійович (06. 12. 1951, с. Галіївка Чуднів. р-ну Житомир. обл.) – скульптор. Закін. Київський художній інститут (1978; майстерня [М. Вронського](#)). Відтоді працював викл. Вижниц. училища приклад. мистецтва (Чернів. обл.); у Києві: 1979–86 – викладач Респ. худож. серед. школи; від 1986 – зав. експозиц. відділу, ст. методистом, кер. дит. експерим. гуртка скульптури Дит. картин. галереї; від 1991 – скульптором кооперативу «Ікар»; від 1994 – у Нац. пед. університеті: від 2003 – доцент кафедри образотвор. мистецтва. Уклав навч. посібник «Основи скульптури» (К., 2008). Від 1987 – учасник міських, всеукр. худож. виставок. Персон. – у Києві (1987, 2011). Автор портретів, композицій, пам'ятників, монументів, медалей. Роботи К. вирізняються внутр. експресією, імпресіоніст. манерою виконання, витонченою пластикою і тонким моделюванням форми, тяжінням до психологізму та загостреності емоцій. Реконструював барельєфні зображення для саркофага в Маняв. Скиті (Івано-Фр. обл., 2006). Окремі роботи зберігаються у Музеї Нац. пед. університету.

Фотоілюстрації

Основні твори

погруддя – Героя Рад. Союзу П. Нефьодова (1974, Алея героїв Лютіз. плацдарму, Вишгород. р-н Київ. обл.), П. Сагайдачного (1991, Музей гетьманства, Київ), М. Драгоманова (1995), В. Андрущенко (2004), Піфагора, Платона, Аристотеля, Г. Гегеля, І. Канта, Ф. Ніцше, А. Камю, К. Ясперса (усі – 2010); станк. скульптура – «Батько» (1981), «Мати» (1989), «Сестра Галина» (1990); пам'ятники – «Прощання матері з сином-воїном» (1982), М. Драгоманову (2002, Київ); композиції – «Поет» (1982), «Пам'яті Ф. Шопена» (1983), «Повій, вітре, на Вкраїну» (1984), «Прадавня терапія» (1985), «За наукою. Миколка» (1996), «Купальниця з метеликом» (2002), «Козак у дозорі» (2007), «Оголена» (2009), «Жіночий торс» (2011); рельєфи – композиція «Сім'я» (1983), панно «Наукова думка» (1992), до камінів – «Древо пізнання», «Дволикий Янус» (обидва – 1993); маска А. Міцкевича (1987); монум. панно «Алегорія ткацтва» (1993), триптих «Історія друкарства» (1994); портрети – М. Драгоманова (1994; 2002), А. Малишка (1997), Г. Костюка (1998), Д. Ніколенка, Ф. Жарчинського (обидва – 1999), Г. Волинки (2001), матері (2003), О. Падалки (2005), Я.-А. Коменського, Й.-Г. Песталоцці, Ж.-Ж. Руссо, К. Ушинського, М. Пирогова, А. Макаренка, В. Сухомлинського (усі – 2008); монумент «Берегиня» (2004, с. Забір'я Києво-Святошин. р-ну Київ. обл.); ювіл. медаль «Ректорові Національного педагогічного університету М. Шкілю – 70 років» (2004); ескізні проекти пам'ятників – Т. Шевченку (2006), Г. Костюку (для Інституту психології НАПНУ, Київ, 2009), О. Довженку (для м. Глухів Сум. обл., 2011).

Рекомендована література

1. Руденко Ю. І пломеніє його погляд любов'ю до України // Освіта. 2002, 29 трав.–5 черв.;
2. Осадча К. Хранителька забірян – Берегиня // Новий день. 2004, 7 груд.

Бібліографічний опис:

Красноголовець Олександр Сергійович / О. Л. Шевнюк // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-2898>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).